

ពិភពរឿងនិទាន
The World of Stories

កងយ៉ាង

Kong Hean

សៀវភៅជាប្លង់ដៃចំណេះដឹង
Books are the source of knowledge

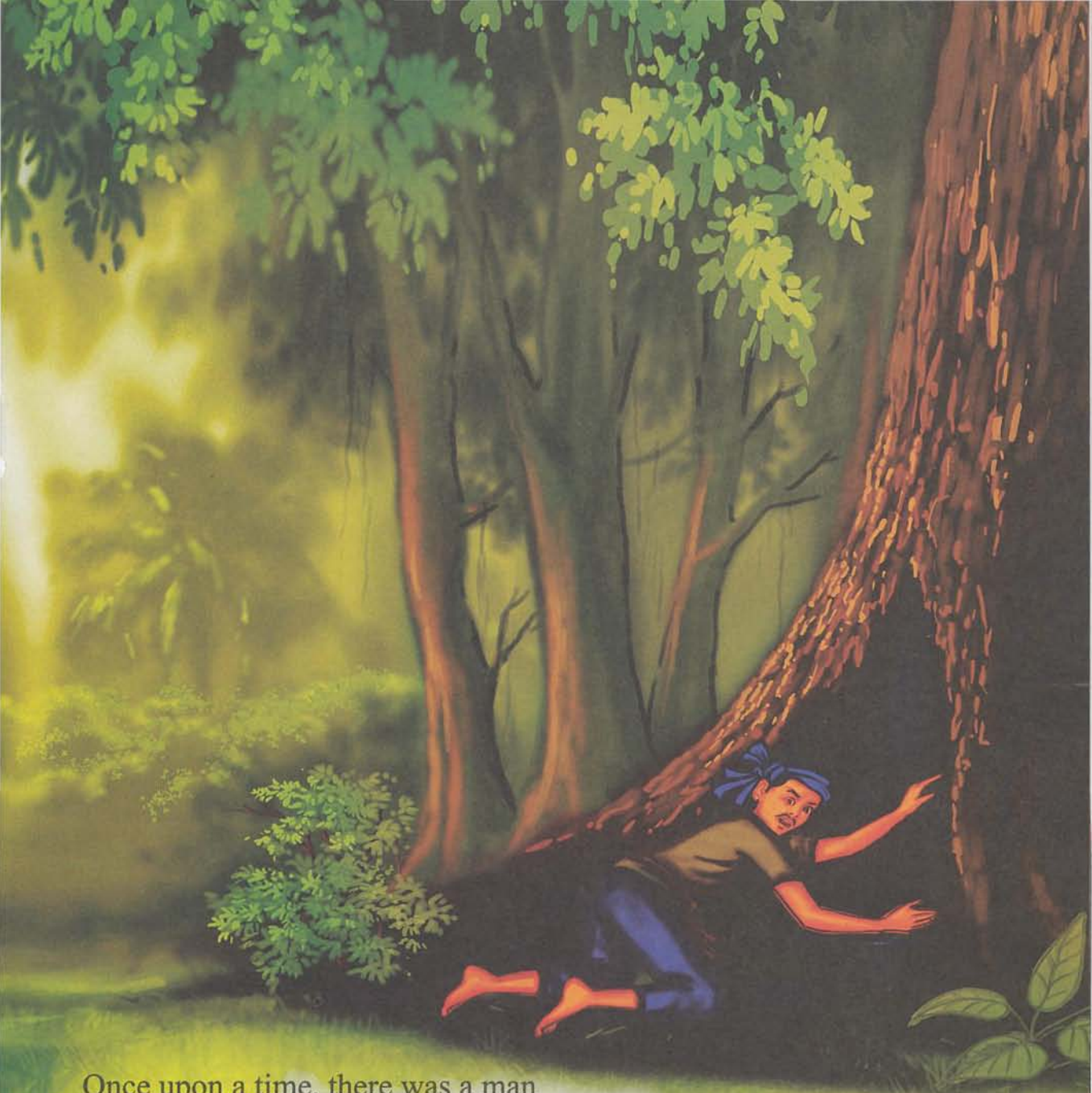

កាលពីព្រេងនាយ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ **គង់** មានប្រពន្ធ
 ពីរនាក់ ម្នាក់ឈ្មោះ **នាងអាំ** និងម្នាក់ទៀតឈ្មោះ **នាងគំ** ។
 ថ្ងៃមួយ **អ្នកគង់** បាននាំប្រពន្ធទាំងពីរនាក់ទៅសួរសុខទុក្ខបង
 ប្អូននៅឯស្រុកឆ្ងាយ។ នៅតាមផ្លូវទៅស្រុកនោះ មានខ្លាភាច
 សាហាវណាស់។ **អ្នកគង់** បណ្តើរប្រពន្ធទៅដល់ព្រៃធំមួយជា
 កន្លែងដែលខ្លាតែងតែដេញខាំមនុស្ស គេ ក្របី ស៊ីជារឿយៗ។
 លុះទៅដល់កន្លែងនោះ ខ្លាក៏ចេញពីព្រៃស្ទុះដេញស្រែកសន្ធាប់
 ពីចំងាយមករកពួកគេ។ **អ្នកគង់** មិនដឹងជាគេ
 ទៅទីណា ក៏រត់ចូលរូងឈើរកនាម ព្រោះ
 ភ័យខ្លាចញ័រអស់ទាំងប្រាណ។ **នាងអាំ** និង

នាងគំ ក៏ប្រាត់គ្នាវាយខ្លានោះ
 ទាល់តែងាប់។

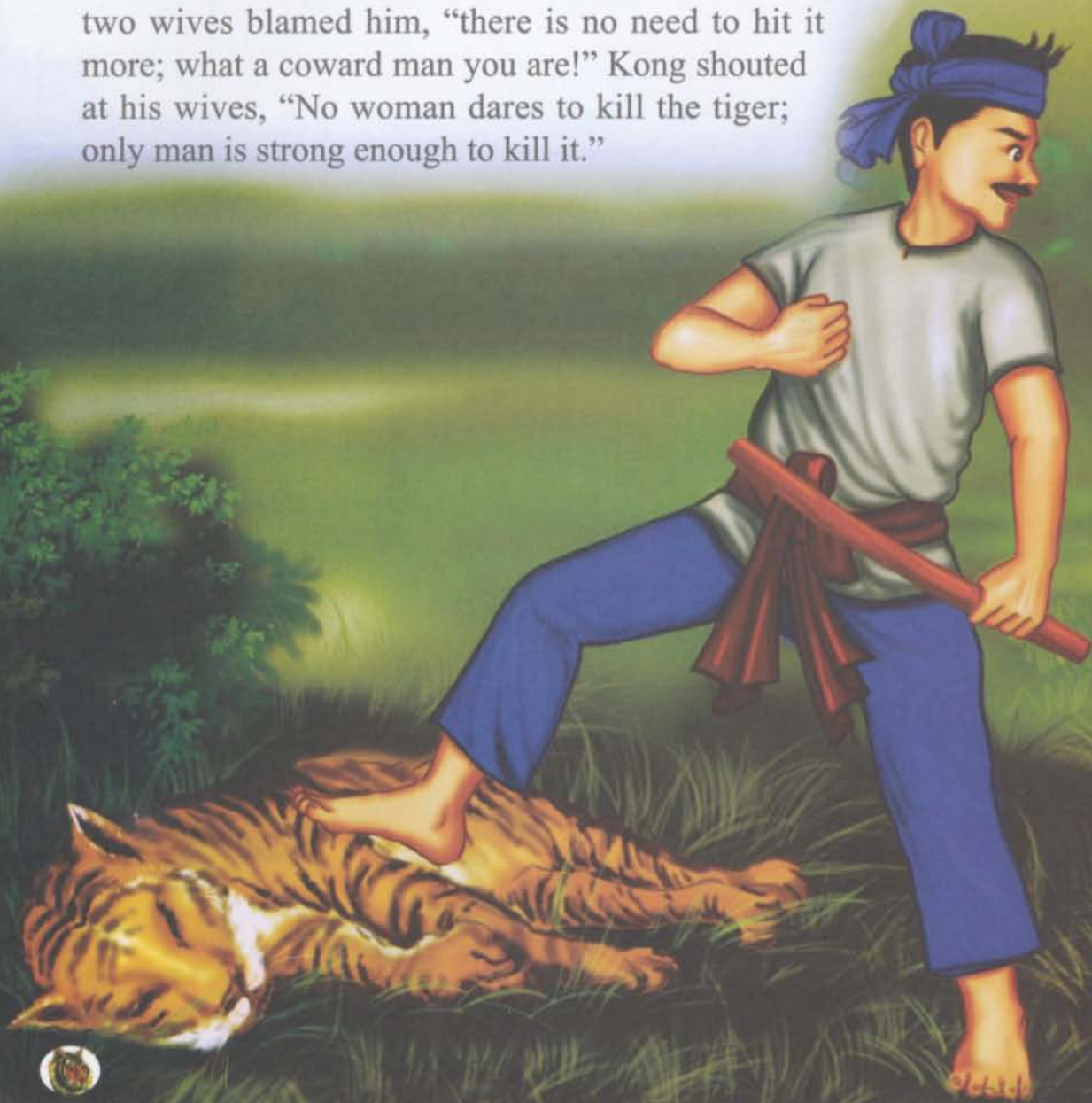
Once upon a time, there was a man named Kong, who had two wives: Neang Am and Neang Kom. One day, Kong and his two wives went to visit relatives at a village in the remote area. Along the way, there was a vicious tiger. Kong accompanied his wives to a dense forest where the tiger always chased the people, cows and buffaloes to eat. When they arrived there, the tiger came out of the forest and roared from the distance towards them. Not knowing where to flee from the tiger, Kong ran into a wood cave, urinating and shaking with fear. Neang Am and Neang Kom cooperated to hit the tiger until it was dead.

អ្នកគង់ ឃើញខ្លាងាប់ហើយ ក៏ម្នីម្នាចេញពីរូងឈើយកដំបងវាយ
ខ្លានោះបន្ថែមទៀត។ ប្រពន្ធទាំងពីរស្តីបន្ទោសឱ្យប្តីថា “ខ្លាគេវាយ
ងាប់ហើយ មកធ្វើជាវាយថែមទៀត ប្រុសអីកំសាកម្ល៉េះ” **អ្នកគង់**
សំឡេងប្រពន្ធទាំងបំពានថា “មិនដែលមានស្រីណាហ៊ានសម្លាប់ខ្លាទេ
មានតែប្រុសៗប៉ុណ្ណោះ ដែលមានកម្លាំងអាចសម្លាប់ខ្លាបាន”។

Seeing the tiger die, Kong hurriedly came out of the wood cave and further hit the dead tiger with a wooden stick. “The tiger was killed,” his two wives blamed him, “there is no need to hit it more; what a coward man you are!” Kong shouted at his wives, “No woman dares to kill the tiger; only man is strong enough to kill it.”

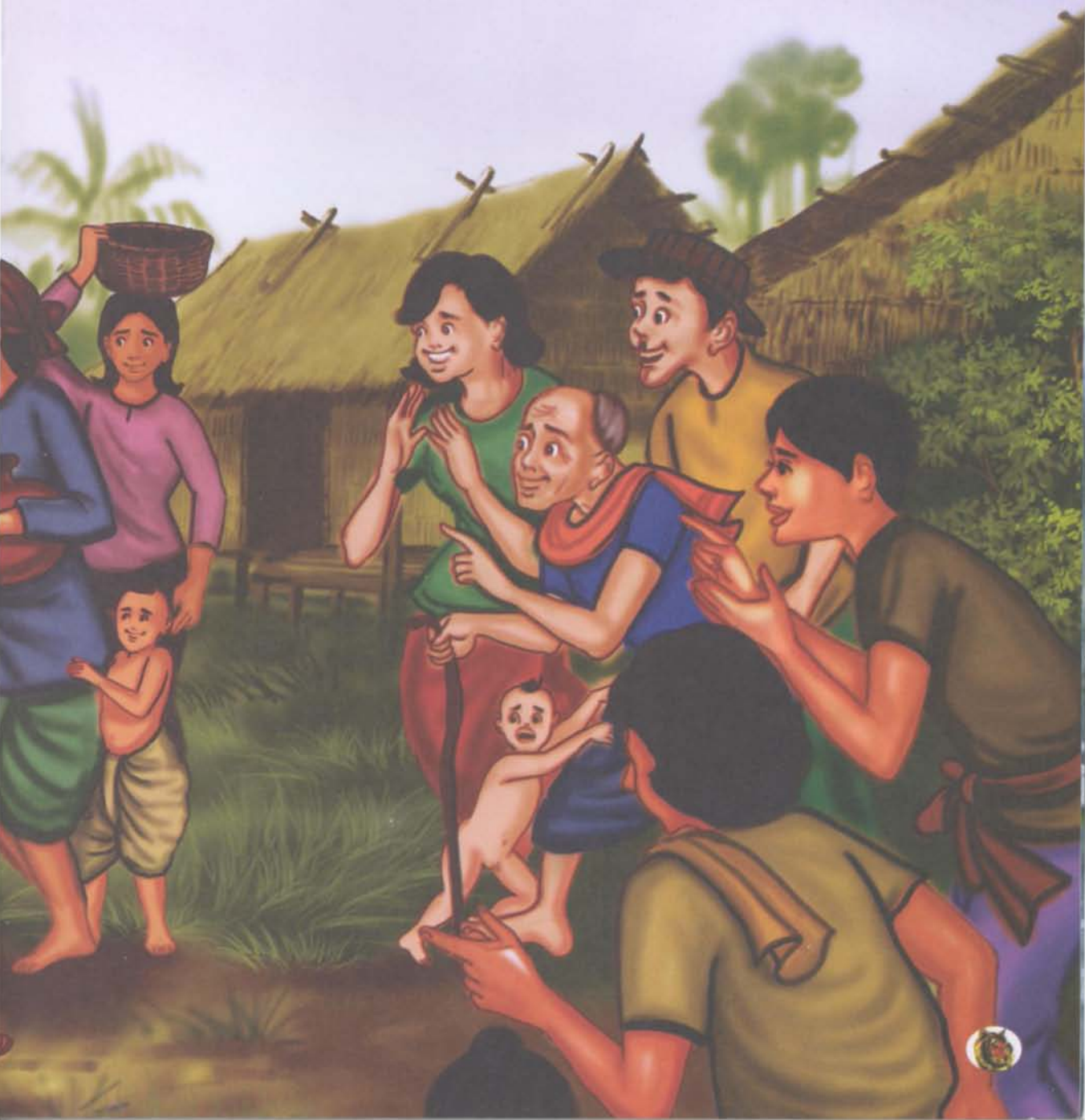

បន្ទាប់មក **អ្នកគង់** ក៏បោចវល្លិចងខ្លានោះសែងចូលទៅក្នុងស្រុក
 ទាំងអស់គ្នា។ អស់អ្នកស្រុកឃើញពួកគេសែងខ្លាមក ពួកគេក៏ផ្អើល
 មកមើលពាសពេញ ហើយពួកគេសួរថា “អ្នកឯងធ្វើដូចម្តេចបាន
 ជាខ្លានេះងាប់ ត្បិតខ្លានេះសាហាវណាស់ វាស៊ីមនុស្ស គោ ក្របី
 ច្រើនរាប់មិនអស់”។ ប្រពន្ធ **អ្នកគង់** និយាយប្រាប់អ្នកស្រុកថា
 “**អ្នកគង់** ឃើញខ្លាបោលមក គាត់រត់ចូលក្នុងរូងឈើបាត់ ចំណែក
 ខ្ញុំពីរនាក់ស្រីៗ ប្រាសគ្នាវាយខ្លានេះទាល់តែងាប់”។

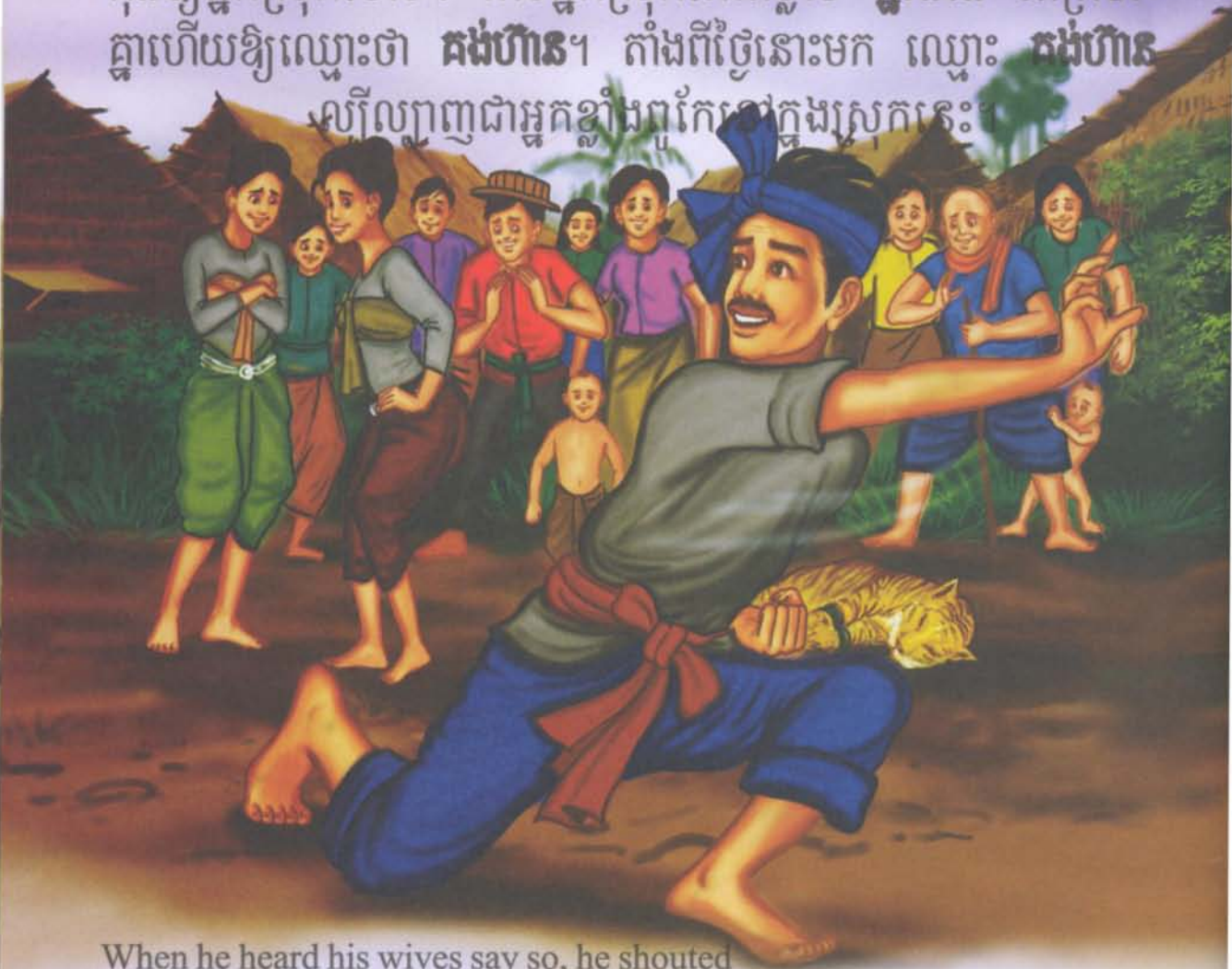

Then, Kong pulled out vines to tie the tiger and carried it into the village. When the dead tiger was carried into the village, all the villagers came to see it and asked, "How did you kill this tiger, because it was very cruel and ate countless people, cows and buffaloes?" "When our husband, Kong, saw the tiger run to us," said Kong's wives, "he hid himself in the wood cave, while we were joined together to beat it to death."

អ្នកគង់ ឮប្រពន្ធនិយាយប្រាប់គេដូច្នោះ ក៏គំហកឱ្យប្រពន្ធថា
 “មិនដែលមានស្រីណាខ្លាំងពូកែហ៊ានវាយខ្លាបានទេ មានតែប្រុសៗ
 ប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចវាយខ្លាឱ្យស្លាប់បាន”។ **អ្នកគង់** ក៏អួតប្រាប់អ្នក
 ស្រុកទៀតថា “កាលដែលខ្លាស្ទុះមករកខ្ញុំ ខ្ញុំក៏បញ្ចេញស្មៅតគុន
 ដាក់វា ទើបអាចវាយវាបាន”។ ហើយ **អ្នកគង់** ធ្វើជាលោតក្បាច់
 គុនឱ្យអ្នកស្រុកមើល។ អស់អ្នកស្រុកកោតខ្លាច **អ្នកគង់** តែគ្រប់ៗ
 គ្នាហើយឱ្យឈ្មោះថា **គង់ហ៊ាន**។ តាំងពីថ្ងៃនោះមក ឈ្មោះ **គង់ហ៊ាន**
 ល្បីល្បាញជាអ្នកខ្លាំងពូកែនៅក្នុងស្រុកនេះ។

When he heard his wives say so, he shouted at them, “No woman dared to kill the tiger; only man is strong enough to kill it.” “When the tiger sprang over me, I used my methods of fighting so that I could hit it,” Kong boasted to the villagers while showing them the martial arts. Every one of the villagers was very proud for Kong, so he was named Kong Hean. Since then, Kong Hean was very famous in that village.

រឿងនេះក៏ជ្រាបទៅដល់ស្តេច ក៏ទ្រង់ឱ្យគេនាំ **គង់ហ៊ាន** ទៅ
ធ្វើជាសេនាសម្រាប់ធ្វើសឹកសង្គ្រាម។ លុះយូរបន្តិចទៅ ជួនជាមាន
សឹកគេលើកទ័ពមកច្បាំងយកនគរ ស្តេចបញ្ជា **គង់ហ៊ាន** ទៅទប់
ទល់ជាមួយខ្មាំងសត្រូវ។ **គង់ហ៊ាន** ឮស្តេចបញ្ជាដូច្នេះ ភ័យណាស់
ពុំដឹងគិតធ្វើដូចម្តេចឱ្យរួចផុតពីចម្បាំងនេះទេ ត្បិតស្តេចប្រើហើយ
ហើយខ្លួនឯងមានឈ្មោះល្បីជាអ្នកខ្លាំងពូកែផង ក៏ត្រលប់មកផ្ទះ ដេ-
កសនឹងសន្លែ។

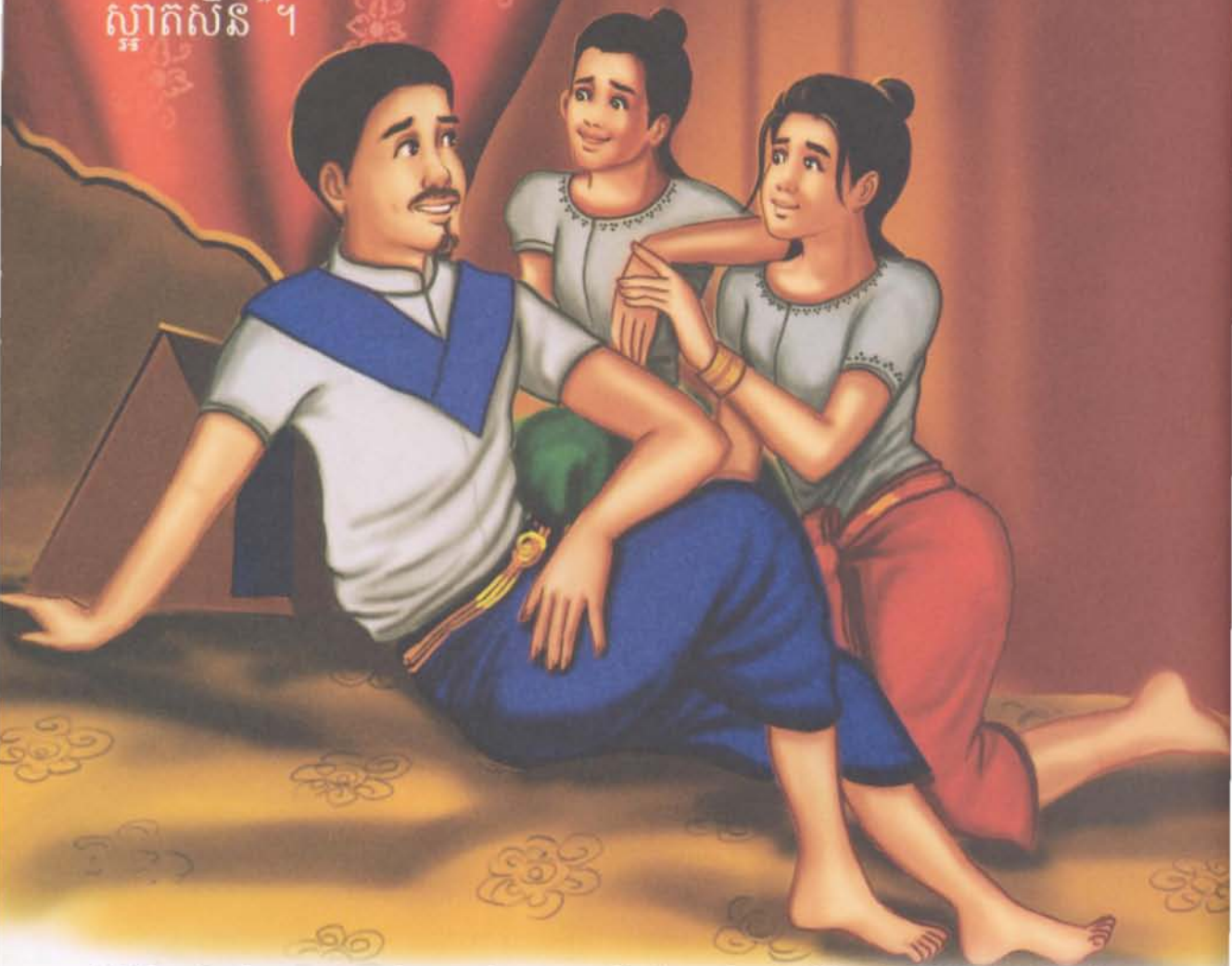

His fame was spreaded out to the king and Kong Hean was invited to serve the army. A little later, there was a war to fight against the invasion of the enemy. The king ordered Kong Hean to fight with the enemies. When the royal order was given to Kong Hean, he was very frightened and did not know how to escape from this fighting because it was the king's order and on the other hand, he was a famous person. He went back home and laid tiredly and hopelessly.

ប្រពន្ធទាំងពីរចូលទៅដល់សួរថា “ម្តេចបានជាបងដេកស្លុកស្លឹង ដូច្នេះ តើមានរឿងអ្វីទៅ?” **គង់ហ៊ាន** ប្រាប់ប្រពន្ធថា “ត្បិតស្តេច ទ្រង់ប្រើបងឱ្យទៅធ្វើសឹកឥឡូវនេះ បងខ្លាចសឹកនោះណាស់ មិន ដឹងជាគិតដូចម្តេចទេ”។ ប្រពន្ធឆ្លើយឡើងថា “បងកុំព្រួយអី! ធា នាលើពួកខ្ញុំចុះ សូមបងក្រោកឡើងពិសារបាយឱ្យឆ្អែត ងូតទឹកឱ្យ ស្អាតសិន”។

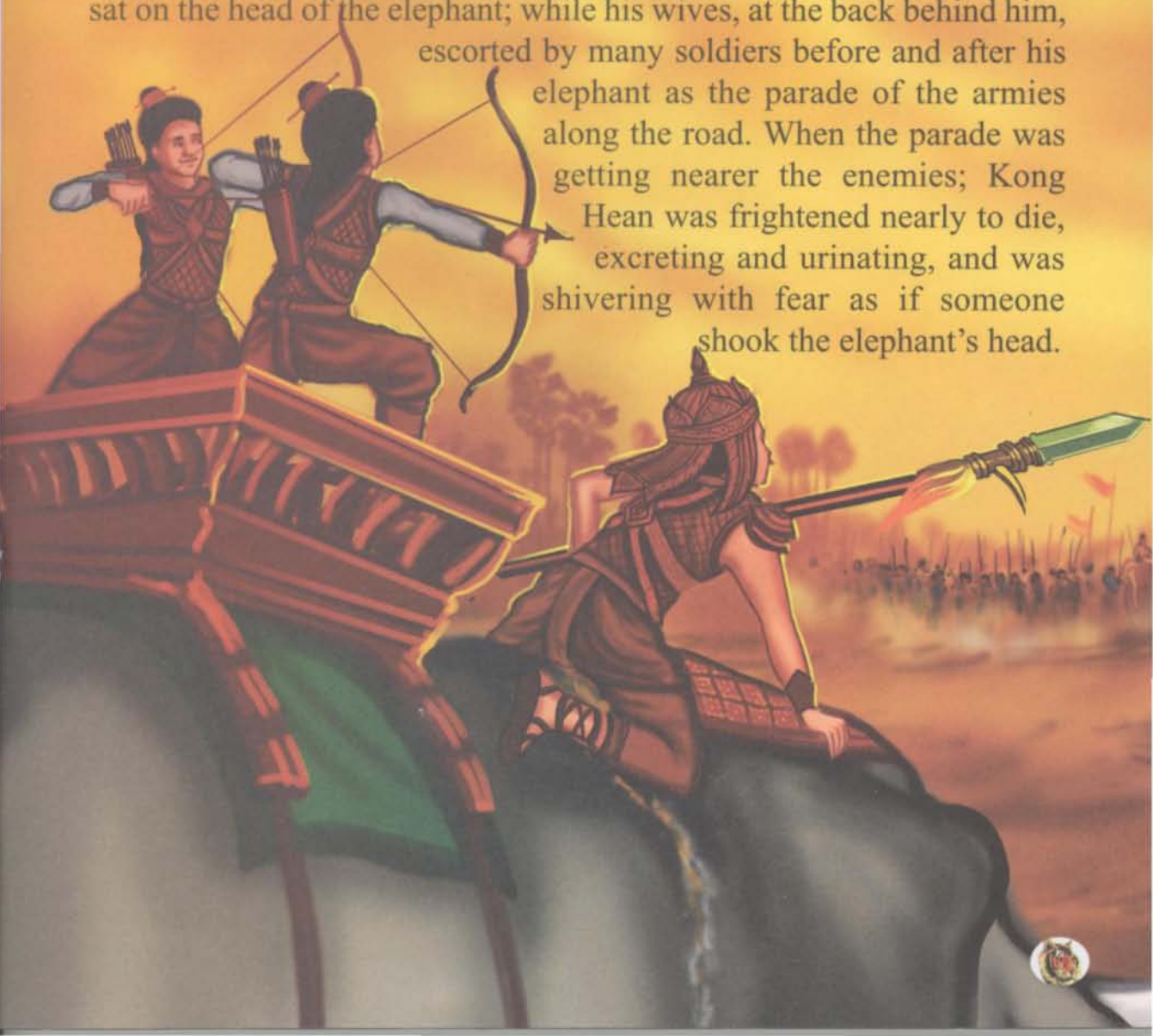
“What is the matter that makes you lie hopelessly?” asked his both wives when they entered. “Because the king ordered me to make war now,” Kong Hean told his wives, “and I am scared with this battle; I don’t know what to do.” “Don’t worry, my dear,” replied his wives “Give us his responsibility and get up to have meal happily and take a bath nicely.”

លុះរៀបចំរួចហើយ ដល់វេលាល្ងក់ចូលទៅក្រាបបង្គំស្តេចចេញ
ទៅច្បាំង យកប្រពន្ធទៅជាមួយផងដែរ។ **គង់ហ៊ាន** ជិះលើក្បាល ដំរី
ប្រពន្ធជិះពីក្រោយ មានរេហ៍ពលហែហមអមមុខក្រោយជាកូន
ទ័ពត្រៀបត្រាពាសពេញផ្លូវ។ លុះជិតដល់ខ្លាំងសត្រូវមើលឃើញ
ច្បាស់ប្រាកដ **គង់ហ៊ាន** ភ័យណាស់លេចអាចម៍លេចនោម ញ័រដៃ
ញ័រជើងដូចគេអង្រួនក្បាលដំរី។

After preparing and it was good time for Kong Hean to salute the king
for the battle field and request to take his wives with him. Kong Hean
sat on the head of the elephant; while his wives, at the back behind him,
escorted by many soldiers before and after his
elephant as the parade of the armies
along the road. When the parade was
getting nearer the enemies; Kong
Hean was frightened nearly to die,
excreting and urinating, and was
shivering with fear as if someone
shook the elephant's head.

ដីស្មានថាគេអង្រួនឱ្យខ្លួនបោលចូល ក៏ចេះតែបោលសម្រុកមុន
រេហ៍ពលទាំងអស់ គ្មាននរណាតាមទាន់ឡើយ។ ចំណែកប្រពន្ធទាំង ពីរ
ទាញធ្នូបាញ់តម្រង់ទៅលើខ្លាំងសត្រូវមិនបង្អង់ដែរ។ ពួកសត្រូវ ឃើញ
គង់ហ៊ាន បំបោលដីដូច្នេះ គិតស្មានថាមេទ័ពនេះខ្លាំងពូកែ
ក៏បាក់ទ័ពរត់យកតែប្រាសអាយុរៀងៗខ្លួន។

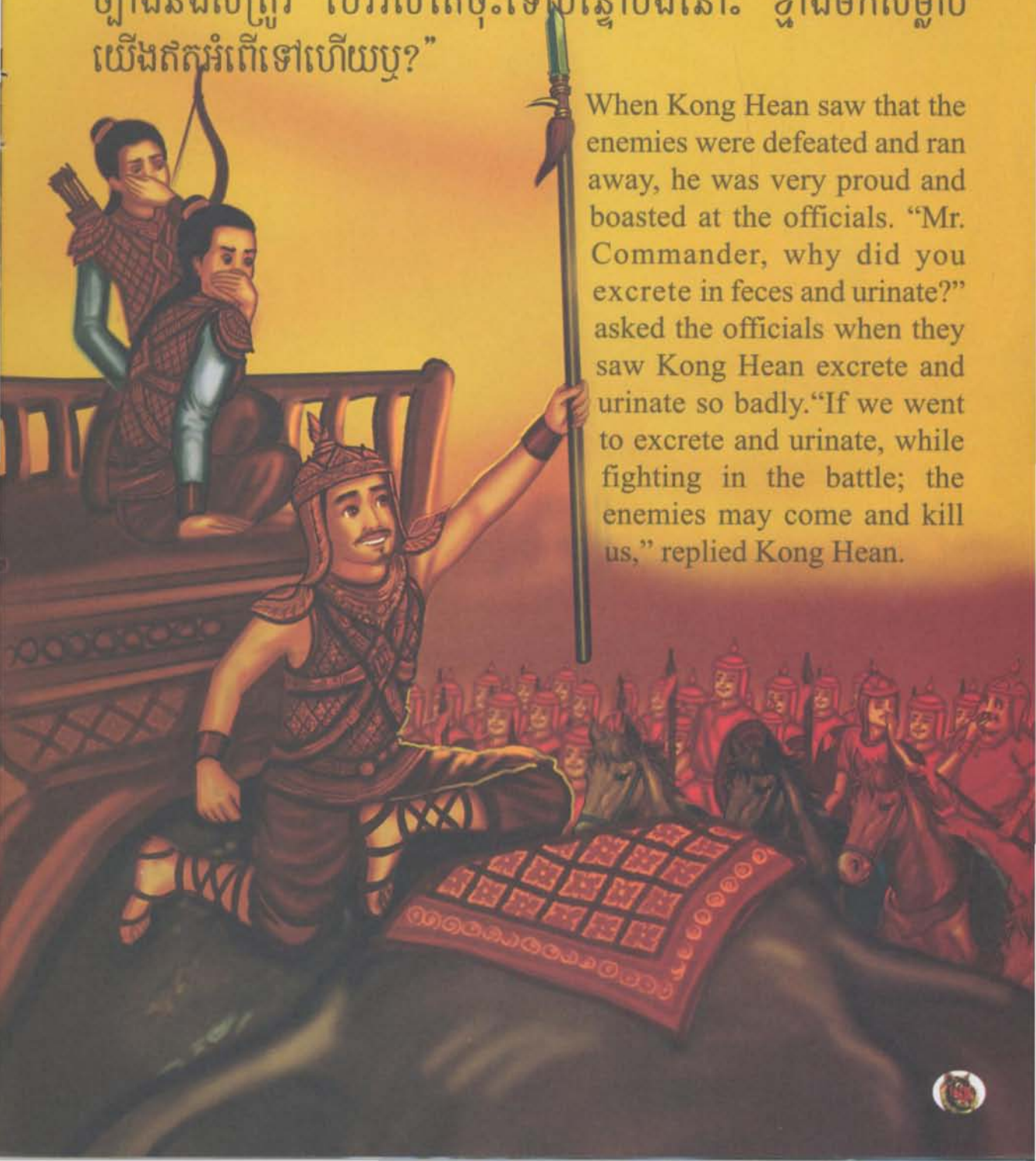
Supposing that Kong Hean was shaking it to go toward the enemies, the elephant ran ahead of the soldiers and no one could follow it. Whereas his two wives were bravely and actively using bows and arrows to shoot the enemies. When the enemies saw Kong Hean galloping the elephant, they thought that he was a strong commander; so they were nervous and defeated and ran for their lives.

គង់ហ៊ាន ឃើញខ្មាំងសត្រូវរត់ទៅអស់ ក៏ធ្វើជាអ្នកក្លែងក្លាងដាក់
 ពួកនាហ្មឺនឱ្យកោតខ្លាច។ អស់នាហ្មឺនឃើញ **គង់ហ៊ាន** លេចអាចម៍
 ដាក់ក្បាលដីស្អុយពាសពេញដូច្នេះក៏សួរថា “លោកមេទ័ព ហេតុអ្វី
 លេចអាចម៍លេចនោមដូច្នេះ?” **គង់ហ៊ាន** ឆ្លើយឡើងថា “កំពុងតែ
 ច្បាំងនឹងសត្រូវ បើរវល់តែចុះទៅបន្ទោបង់នោះ ខ្មាំងមកសម្លាប់
 យើងឥតអំពើទៅហើយឬ?”

When Kong Hean saw that the enemies were defeated and ran away, he was very proud and boasted at the officials. “Mr. Commander, why did you excrete in feces and urinate?” asked the officials when they saw Kong Hean excrete and urinate so badly. “If we went to excrete and urinate, while fighting in the battle; the enemies may come and kill us,” replied Kong Hean.

អស់នាហ្មឺននិងរេហ៍ពលពូ **គង់ហ៊ាន** និយាយដូច្នេះ អ្នកខ្លះមាន
 ប្រាជ្ញាគេដឹងថា **គង់ហ៊ាន** ខ្លាចសត្រូវណាស់។ តែអ្នកខ្លះមិនសូវ
 មានប្រាជ្ញាក៏កោតខ្លាច **គង់ហ៊ាន** ជាអនេក។ **គង់ហ៊ាន** បានឈ្នះ
 សត្រូវហើយ ក៏ត្រលប់ចូលនគរវិញ។ ស្តេចទ្រង់ជ្រាបថា **គង់ហ៊ាន**
 បានទទួលជ័យជំនះ ទ្រង់ត្រេកអរជាខ្លាំង ក៏ព្រះរាជទានយសសក្តិ
 ជានាម៉ឺនធំ។ តាំងពីថ្ងៃនោះមក **គង់ហ៊ាន** រឹតតែអួត
 ក្លែងក្លាងជាអ្នកខ្លាំងពូកែថែមទៀត។

When the officials and soldiers heard that, some, intelligent, knew that Kong Hean was afraid of the enemies; and some, not so clever, were very proud of Kong Hean. Kong. After winning the battle, Kong Hean returned to the kingdom. As the king knew that Kong Hean defeated the enemies, he was very happy and appointed Kong Hean a high-ranking official. Since then, Kong Hean was even more boastful.

លុះក្រោយមកទៀត មានក្រពើសាហាវមួយ ចេះតែដេញខាំ
អស់មនុស្ស អ្នកជំនួញខាងជើងទឹក គេខ្លាចរអាគ្រប់ៗគ្នា មិនមាន
អ្នកណាហ៊ានចុះទឹក ឬដើរទូកនៅទីនោះឡើយ។ រឿងនេះទ្រង់
ត្រាស់បញ្ជាឱ្យ **គង់ហ៊ាន** ទៅចាប់ក្រពើ។ **គង់ហ៊ាន** ឮព្រះបន្ទូល
ដូច្នោះ នឹកភ័យណាស់ ប៉ុន្តែមិនហ៊ានប្រកែកនឹងព្រះបន្ទូល ក៏ឆ្លើយ
ទទួលតាមព្រះរាជបញ្ជា។ **គង់ហ៊ាន** ត្រលប់មកផ្ទះនិយាយនឹង
ប្រពន្ធថា “អូនអើយ! ឥឡូវនេះស្តេចទ្រង់ប្រើបងឱ្យទៅចាប់ក្រពើ
ក្នុងទឹក ត្បិតក្រពើនោះសាហាវណាស់ ម្តងនេះពិតជាមិនរួចខ្លួន
ឡើយ មុខជាក្រពើខាំស្លាប់ជាក់ជាមិនខាន។ ពីមុននាលើគោកគ្រាន់
មើលឃើញ ម្តងនេះនៅក្នុងទឹក ធ្វើដូចម្តេចនឹងរួចខ្លួនទៅ? ប៉ុន្តែ
ស្តេចទ្រង់ប្រើហើយ បើមិនទៅក៏មិនបានដែរ បើដូច្នោះ មានតែ
លោតទឹកឱ្យក្រពើស៊ីតែម្តងទៅ”។ **គង់ហ៊ាន** គិតគ្នារួចហើយ ក៏
ហៅកូនក្មួយទៅធ្វើជាចាប់ក្រពើ។

Later, there was a cruel crocodile which usually ate people and merchants who operated the business by the waterway. People were very afraid of it and no one dared to go into the water or to get on the boat there. When the king knew this, he ordered Kong Hean to catch the crocodile. Having heard this order, Kong Hean felt very nervous but dare not refuse it, so he accepted the order. When he got home, Kong Hean told his wives, "My dear, now the king gave me an order to catch the very cruel crocodile in the water; this time I cannot escape from dying as the crocodile will bite me to death. Previously, it was better to see on the land, but this time it is in the water; how can I come back alive. It was the king's order, how can I deny? Thus, I'll go and jump into the water for the crocodile's food at once." Then, Kong Hean pretendedly called for his children and nephews to catch the crocodile.

អស់មនុស្សម្នាមហាជនបានឮថា **គង់ហ៊ាន** ទៅចាប់ក្រពើក៏បបួល
 គ្នាទៅមើលកុះករ។ លុះ **គង់ហ៊ាន** ទៅដល់កំពង់ទឹកឃើញក្រពើ
 ហែលមកប្របច្រាំង ត្រង់ទីដែលមានដើមឈើពីរដើមដុះជិតគ្នា
 មានប្រគាប។ **គង់ហ៊ាន** លោតចុះទឹកប្រុងត្រង់ទីនោះដោយគិតថា
 លោតទៅឱ្យក្រពើខាំស៊ីតែម្តង។ ប៉ុន្តែក្រពើឮសូរសន្លឹក **គង់ហ៊ាន**

លោតចុះ ក៏ភ្ញាក់ព្រើតប្រឹង
 លោតឡើង ហាក់ចូល
 ប្រគាបឈើជាប់ពាក់
 កណ្តាលខ្នង រុលទៅមុខ
 ក៏មិនរួច ចង់ថយមក
 ក្រោយក៏មិន
 បាន។

When everyone knew that Kong Hean went to catch the crocodile, they crowdedly went to see him. When Kong Hean reached the harbor, he saw the crocodile swimming close to the shore and right to a place where there were two trees growing next to one another with a crotch. Kong Hean jumped into the water there intending to allow the crocodile to eat him. But, when the crocodile heard the sound of jumping into the water, it was startled and then jumped up into the crotch in the middle of its body and could not move forward or backward.

គង់ហ៊ាន មុជទៅក្នុងទឹកដើមឡើងឃើញក្រពើជាប់នឹងដើមឈើ
ដូច្នេះ ស្រែកបង្គាប់កូនក្មួយឱ្យយកលំពែងចាក់ក្រពើនោះទាល់តែ
ងាប់ទៅ។ អ្នកដែលមកមើលទាំងប៉ុន្មានគេគិតស្មានថា **គង់ហ៊ាន**
ចាប់ក្រពើបោះមកជាប់នឹងដើមឈើក៏កោតខ្លាច **គង់ហ៊ាន** ក្រែកពេក។

Kong Hean, who dived into the water, rose up seeing the crocodile was sticking up in the crotch of the trees, he called for his relatives to raise the spears and thrust the crocodile to death. People there, supposing that Kong Hean caught the crocodile and threw it up on the trees, were very fearful of him.

គង់ហ៊ាន បានឃើញក្រពើងាប់ដូច្នោះ ក៏រឹតតែអួតក្មេងក្មាងខ្លាំង
 ឡើងទៀត ហើយចូលទៅក្រាបទូលស្តេចថា ខ្លួនបានចាប់ក្រពើចោល
 ឡើងមកលើគោក។ ស្តេចក៏សព្វព្រះទ័យ ប្រោសព្រះរាជទានយស
 សក្តិឱ្យ **គង់ហ៊ាន** ឡើងជាធំលើសពីមុនទៅទៀត និង ព្រះរាជទាន
 ទាំងអំណាចទាំងរង្វាន់ជាច្រើន។

ចប់

ការកើតឡើងនេះបានបង្ហាញពីការស្រឡាញ់

When he saw that the crocodile was killed, Kong Hean was even more boastful and told the king that he caught the crocodile and threw it up on the land. The king, then, was much happier and appointed Kong Hean higher ranking official, and provided him with power as well as many rewards. **The End**

Fear is stronger than love.

